

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobce: R. Š., nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupen Mgr. Václavem Zelenkou, advokátem se sídlem Praha 3, Seifertova 17, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení náhrady majetkové a nemajetkové újmy dle zák. č. 82/98 Sb.,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 21.710,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,0 5% ročně od 15. 4. 2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 35.553,34 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 57.283,34 Kč za období od 14. 10. 2014 do 14. 4. 2015 a z částky 35.553,34 Kč za období od 15. 4. 2015 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši, 33.056,20 Kč k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava zelenky, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal původně zaplacení částky 83.477,42 Kč s příslušenstvím, následně po shledání částečně nároku důvodným ze strany žalované při částečném zastavení v částce 26.194,08 Kč s přísl. zůstal předmětem řízení nárok ve výši 57.283,34 Kč s přísl. Tento nárok žalobce požadoval z titulu náhrady majetkové a nemajetkové újmy v souvislosti s trestním řízením, vedeným proti žalobci, když proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin podle ust. § 146 odst.1 tr. zák., a věc byla postoupena, dle

skutkových tvrzení žalobce na Okresní státní zastupitelství v Benešově, které podalo proti žalobci obžalobu pro stejný trestný čin a následně se věcí zabýval Okresní soud v Benešově jako soud věcně a místně příslušný pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uváděl, že po několika hlavních líčeních byla věc postoupena Městskému úřadu v [REDAKCE] neboť se, dle soudu, nejednalo o trestný čin, usnesení o postoupení věci nabylo právní moci 4. 7. 2014. Žalobce uváděl, že v souvislosti s vedením trestního stíhání vynaložil náklady na svou obhajobu pro obhájce Mgr. Václava Zelenku, tyto náklady následně specifikoval v částce 41.747,42 Kč. Dále uváděl, že byl nucen nechat vyhotovit na své náklady znalecký posudek u MUDr. Hladíka, který následně v trestním řízení využil, za který zaplatil částku 11.730,- Kč, kterou taktéž nárokoval. Z titulu nemajetkové újmy potom žádal zadostiučinění v penězích v částce 30.000,- Kč, toto odůvodňoval tak, že trestní stíhání bylo vedeno nezákonně proti jeho osobě, ve věci je dán odpovědností titul podle zák. č. 82/98 Sb., když imateriální újma byla způsobena trestním stíháním a je také odůvodněna společenským odsouzením žalobce. Uváděl, že celé vedení trestního řízení proti jeho osobě se odrazilo v řízení, vedeném u opatrovnického soudu u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. [REDAKCE].

Žalovaná učinila nesporným, že žalobce svůj nárok u žalované uplatnil dne 13. 10. 2014, a to ve výši 83.477,42 Kč ve smyslu zák. č. 82/98 Sb. z nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem v Benešově pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná dále uvedla, že uplatněný nárok na náhradu majetkové újmy v podobě nákladů obhajoby v trestním řízení byl shledán důvodným co do částky 26.194,08 Kč, tato byla následně žalované vyplacena. Pokud jde o zbytek nároku na náhradu obhajoby ve výši 41.747,42 Kč, žalovaná uváděla konkrétní úkony, které neshledala důvodnými, případně je shledala důvodnými pouze v částečné výši, pokud jde o náklady na náhradu znaleckého posudku ve výši 11.730,- Kč, k těm se žalovaná vyjadřovala v tom ohledu, že nárok nebyl shledán důvodným, když tyto náklady nelze považovat za účelně vynaložené náklady obhajoby dle zák. č. 82/98 Sb. Poukazovala na skutečnost, že soud vycházel z revizního znaleckého posudku MUDr. Āoupalíka, rozhodl dále o revizním znaleckém posudku při hlavním líčení 7. 5. 2013, neboť zde existovaly dva různé závěry znaleckých posudků MUDr. Cypriánové a MUDr. Hanzla. Znalecký posudek vyžádaný obžalovaným potom nepovažovala za účelně vynaložené náklady obhajoby. K nároku na náhradu nemajetkové újmy ve výši 30.000,- Kč žalovaná uvedla, že lze uzavřít v souladu s konstantní judikaturou a zákonem č. 82/98 Sb., že v daném případě došlo k nezákonnému rozhodnutí, konstatování a vyslovenou omluvu považovala žalovaná za dostačující prostředek nápravy. Finanční zadostiučinění proto považovala za nepřiměřené. Žalovaná se dále vyjadřovala k požadavku na přiznání úroku z prodlení, když uváděla, že se mohla dostat do prodlení až po uplynutí šestiměsíční lhůty po uplatnění nároku žalobce u žalované, tedy případný úrok z prodlení by jí náležel až od 15. 4. 2015, tedy shledávala nárok žalobce na požadavek o zaplacení nezákonných úroků z prodlení od data dřívějšího za nezákonný.

Soud v rámci ústního jednání konaného 21. 4. 2016 ještě před přednesem žaloby k procesnímu návrhu žalobce zastavil řízení o zaplacení částky 26.194,08 Kč se zákonným úrokem z této částky žadaným od 14. 10. 2014 do 5. 8. 2015, tedy do data proplacení těchto nákladů žalovanou.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění žádosti žalobcem u žalované na náhradu újmy ve výši 83.477,42 Kč dle zák. č. 82/98 Sb., řízení vedeného u Okresního soudu Benešov, sp. zn. [REDAKCE]. Mezi účastníky je dále nesporné projednání žádosti stanoviskem ze 4. 8. 2015 a úhrada částky 26.194,08 Kč ze strany žalované na úhradu obhajobního.

Mezi účastníky zůstalo sporným splnění všech předpokladů pro náhradu škody nemajetkové újmy dle zák. č. 82/98 Sb. týkající se nároků, které byly ze strany žalované předběžně hrazeny.

Soud provedl dokazování listinnými důkazy a výslechy svědků, včetně výslechu účastnického, ze kterých má za prokázané následující skutečnosti:

Ze svědeckého výslechu S. M. má soud za prokázáno, že jde o přítelkyni žalobce, svědkyně uváděla, že sama byla přítomna předmětnému incidentu, který se stal v

. Uváděla, že žalobce byl z celé události nešťastný, následně bylo proti němu vedeno trestní stíhání, které ho rozhodilo, a měl velké starosti. Uváděla dále, že pomluvila všude po okolí, jednak u známých a příbuzných, dále dala podnět na sociálku i stavební úřad a velmi se zostřily vztahy v rodině, když tímto incidentem chtěla získat do péče nezletilou dceru a vystěhovat jeho samotného z domu. Uváděla, že v blízkosti bydlelo příbuzenstvo, tchýně, švagr a švagrová, do té doby mu pomáhali s dcerkou, a následně s ním přestali komunikovat a pomáhat mu. V průběhu vedení trestního stíhání se tedy velmi ztížila jeho životní situace, kdy se musel více věnovat dcerce, tzn. musel z práce odcházet dřív, aby její péči nezanedbal. Svědkyně potvrdila, že žalobce měl firmu, avšak v době vyostření těchto vztahů a vedení trestního stíhání si nemohl nabrat tolik práce, aby mohl být v práci déle a musel se starat o dceru. Svědkyně potvrdila, že neví o žádných zdravotních problémech žalobce, pokud byla tázána na finanční ztráty, uváděla, že jistě nějaké byly, avšak nedovedla je specifikovat. Svědkyně znala výsledek trestního stíhání, který skončil, dle jejího úsudku, zproštěním. K dotazu potvrdila, že vztah žalobce s dcerou je velice dobrý se přimkla k otci a vztah mají dosud výborný. V době vedení trestního řízení se žalobce velmi bál, že o dceru přijde.

a styk se postupně teprve upravoval. Svědkyně vypověděla, že Potvrdila ve své výpovědi, že žalobce žije v malé vesničce, která má cca domů, lidé se k němu začali obracet zády, kolikrát ho nepozdravili, přestali ho kontaktovat i pokud jde o nabídku práce, neboť jim dříve vypomáhal. Zaslýchla i různé pomluvy od sousedů. Uváděla, že taktéž si štangasti z restaurace odmítali sednout se žalobcem k jednomu stolu. Pokud jde o současné příbuzenecké vztahy, svědkyně uváděla, že dodnes se žalobce se švagrem, švagrovou a tchýní nestýká. Uváděla, že jeden z následků vedení trestního řízení na žalobce, je že žalobce původně neměl barák dodělaný, měl trvalé bydliště u švagra a u tchýně a následně pod tlakem pak musel toto odhlásit a nastěhoval se do svého bytu na, které je vzdáleno cca 13 km od. V době vedení trestního stíhání svědkyně uváděla, že bylo dceři žalobce let. Svědkyně potvrdila, že následně po vedení opatrovnického řízení byla dcera svěřena do péče otce, a v době vedení trestního stíhání svědkyně nežila ve společné domácnosti s žalobcem, bydlela se svojí rodinou a občas jednou za 5 až 6 týdnů přijela na návštěvu.

Z účastnického výslechu žalobce má soud za prokázáno, že ten, pokud se měl vyjádřit k průběhu trestního stíhání, uváděl, že trestní stíhání všechno v jeho životě změnilo. Bývalá manželka se snažila udělat vše pro to, aby jeho osobu zlikvidovala, chtěla jej dostat do kriminálu a dostat dcerku do své péče. Žalobce uváděl, že musel následně běhat po soudech, což nesnáší, po roce soudních stání následně byla dcera svěřena do jeho péče. Uváděl odstěhování manželky, kdy odešla a v té době mu nechala v péči dvě děti. Jedno nezletilé, a to dceru, a syna, který dodělával střední školu. Žalobce se musel v té době s nastalou situací vyrovnat, musel nechat práce a věnovat se dětem, především pokud jde o dojíždění do školy a z ní. Změna, pokud jde o úpravu výchovy a svěřeni do péče pokud jde o dcerku, nastala již v roce 2012 v únoru, on se musel s nastalou situací a změnou vyrovnat, když následně po cca roce došlo k trestnímu oznámení od manželky a k zahájení trestního stíhání. Žalobce uváděl, že do té doby před odchodem manželky pracoval jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru a měl zaměstnance, po jejich odchodu pak musel začít prodávat techniku, aby se nějak uživil, neboť mu dělala naschvály. Následně odešli i najatí zaměstnanci, neboť pro ně nebyla práce. Pokud jde o následky trestního stíhání, uvedl, že přišel o rodinu ze strany manželky, že do té doby s nimi měl velmi dobré vztahy, když i po odchodu manželky se mu snažili pomoci, a to švagr, švagrová i tchýně. Po zahájení trestního stíhání však absolutně přerušili veškeré kontakty s jeho osobou a švagr ani v současné době s ním nemluví a nepozdraví ho. Pokud jde o zásah do zdravotní stránky, žalobce uváděl, že žádné neměl. Pokud jde o výdělečnou situaci, uváděl, že se samozřejmě změnila výděleční, neboť se následně musel i odstěhovat do bytu z domu a rozprodával techniku. V současné době, tedy za 3 roky, uvedl žalobce, že se z toho postupně zotavil, v současné době mají dobrý partnerský vztah

se svojí přítelkyní. Dokoupil techniku a samozřejmě i má nějaké zaměstnance. Uvedl, že na [redacted] bydlel cca [redacted] let a přestěhoval celou firmu na rodinu, a to mu trvalo cca 1 rok a bylo to velmi náročné. Ke vztahu s dcerou se žalobce vyjadřoval tak, že je vynikající. Nechtěl dceru nikterak ztratit, nedovedl si představit, že by jí ztratil, že by přišel o všechno. Uvedl, že jeho bývalá manželka chtěla celou situaci s trestním stíháním využít o svěření dcery do péče a získat ji na svoji stranu. [redacted]

[redacted] Žalobce uvedl, že po vedení trestního stíhání se musel následně z obce vystěhovat, neboť nešlo vylézt ani na silnici, ztratil veškeré přátelské kontakty a lidé mu nedávali žádnou práci. Pomluvy potom na jeho osobou roznášela i tchýně. V té době byly jeho vztahy s tchýní dobré, uváděl, že mu pomáhala, vařila, hlídala, taktéž stejné vztahy měl i se švagrem, po zahájení trestního stíhání mu přinesla již pouze poštu, ale potom mu nikterak už nepomáhala.

Z podstatného obsahu spisu Okresního soudu v Benešově, sp. zn. [redacted] má soud za prokázané následující skutečnosti:

Dne 6. 5. 2014 k Okresnímu státnímu zastupitelství v Benešově bylo podáno trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví na žalobce, 16. 4. 2014 je založena listina – záznam o zahájení úkonů trestního stíhání, 12. 11. 2013 potom bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání. Žalobce si podal stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání dne 3. 2. 2014, o které bylo rozhodnuto usnesením ze 7. 2. 2014 tak, že byla zamítnuta. Ve věci bylo dále vydáno opatření o přibrání znalce MUDr. Aleny Cypriánové 26. 8. 2013, která následně zpracovávala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, včetně jeho doplňku. Dne 14. 3. 2014 došel návrh na podání obžaloby, následovalo dodání znaleckého posudku z ortopedie a traumatologie doc. MUDr. Milanem Handlem, Ph.D. Ve věci žalobce byla podána obžaloba k Okresnímu soudu v Benešově, hlavní líčení bylo konáno dne 7. 5. 2014, následovalo opatření o přiznání znalce MUDr. Pavla Ťoupalíka, Ph.D. Dne 11. 5. 2014 byl vypracován znalecký posudek MUDr. Hladíka, následoval znalecký posudek, zpracovaný primářem MUDr. Pavlem Ťoupalíkem, Ph.D. Dne 30. 6. 2014 bylo vedeno další hlavní líčení, usnesením [redacted] ze dne 30. 6. 2014 bylo rozhodnuto o postoupení k projednání věci do správního řízení věcně a místně příslušnému Městskému úřadu v [redacted]. Rozhodnutí nabylo právní moci 4. 7. 2014. Ve věci žalobce byl dále založen úřední záznam o odložení věci vedené Městským úřadem v [redacted] dne 4. 12. 2014. Ve spise je dále založeno vyjádření žalované ohledně obdržení žádosti žalobce na úhradu majetkové a nemajetkové újmy z 13. 10. 2014, následně vyúčtování právních služeb ve věci vedené před Okresním soudem v Benešově pod sp. z. [redacted] vyhotovené Mgr. Václavem Zelenkou.

Žalobce soudu dále předložil prohlášení o konání porady dne 11. 1. 2014, 31. 1. 2014 a 6. 5. 2014, fakturu č. [redacted] ze dne 6. 8. 2014 na úhradu odměny za právní služby v trestní věci, vedené před Okresním soudem Benešov, sp. z. [redacted] v částce 41.747,42 Kč. Dále byla založena faktura č. [redacted] vystavená primářem MUDr. Jiřím Hladíkem objednateli Mgr. Václavu Zelenkovi na úhradu zpracovaného znaleckého posudku v částce 11.730,- Kč. Žalobce dále soudu předložil výpis [redacted] č. ú. [redacted] z 8. měsíce roku 2014, ze kterého vyplývá, že dne [redacted] došla platba od žalobce na účet právního zástupce žalobce ve výši 41.742,42 Kč z faktury shora uvedené. Z výpisu z účtu [redacted] č. ú. [redacted] za měsíc květen 2014 má soud za prokázáno, že byla přeposlána ze strany žalobce právnímu zástupci žalobce částka 11.730,- Kč, a to dne [redacted] a tentýž den byla přeposlána tato platba na úhradu znaleckého posudku.

Soud zamítl doplnění dokazování spisem Stavebního úřadu [redacted] pro nadbytečnost, neboť ze skutkových tvrzení žalobce vyplývá souvislost s vedením trestního řízení a především s nárokem, který je žalobou požadován v podobě jak majetkové, tak nemajetkové újmy.

Podle § 1 zák. č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 3 zák. č. 82/98 Sb. stát odpovídá za škodu, kterou způsobily: a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla stanovena zákonem nebo na základě zákona, c) orgány úředních samosprávních celků.

Podle § 5 zák. č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 zák. č. 82/98 Sb. odst. 1 právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 zák. č. 82/98 Sb. odst. 1 nárok na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud, rozhodující o náhradě škody, vázán.

Podle § 31 odst. 1 zák. č. 82/98 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 2 náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, a nebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Podle odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu a mimosmluvní odměny.

Podle § 31a odst. 1 bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytně v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možné nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle § 14 zák. č. 82/98 Sb. odst. 1 nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Podle odst. 3 uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Podle § 15 zák. č. 82/98 Sb. přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6 měsíců od uplatnění nároku. Podle odst. 2 domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud uvádí, že zvažoval, zda v daném případě je dán nárok na finanční zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, vzniklou z nezákonného rozhodnutí, které žalobce odvozoval od nezákonného usnesení o zahájení trestního stíhání vedeného vůči jeho osobě, když jak bylo tvrzeno a následně prokazováno, věc projednával Okresní soud v Benešově pod sp. zn. [REDAKCE] a následně usnesením z 30. 6. 2014 věc postoupil Městskému úřadu v [REDAKCE] neboť se dle soudu nejednalo o trestný čin (rozhodnutí nabylo právní moci 4. 7. 2014). Poté se soud zabýval tím, zda zbytek nároku, který zůstal předmětem řízení, pokud jde o zbytek obhajného a nákladů za vynaložený znalecký posudek, jsou náklady účelně vynaložené v souvislosti s nezákonným vedením trestního stíhání proti žalobci. Jak bylo konstatováno shora, žalovaná částečně hradila ve výši 26.194,08 Kč, řízení bylo co do této částky se zákonnými úroky z prodlení za období od 14. 10. 2014 do 5. 8. 2015 zastaveno. Předmětem řízení potom zůstal nárok ve zbytku ve výši 57.283,34 Kč, spočívající jednak v proplacení zbytku úkonů právního zastoupení a znaleckého posudku ve výši 27.283,34 Kč, co do částky 30.000,- Kč potom žalobce žádal úhradu újmy nemajetkové.

V daném případě se soud zabýval účelností vynaložených nákladů obhajoby, které zůstaly předmětem tohoto řízení, a taktéž obranou žalované, kterou použila již v průběhu předběžného projednání nároku, když některým úkonům nevyhověla, pokud jde o jejich účtování. Soud předesílá, že žalobce důkazně prokázal výpisy z účtů a provedenou fakturací jednotlivé úkony právního zastoupení, které byly provedeny, a především jejich proplacení. V rámci rozhodování se soud zabýval účelností vynaložení těchto nákladů a jejich skutečným provedením a správným účtováním. Soud se ztotožnil s argumentací žalované v tomto směru, že pokud jde o zbytek úkonů právního zastoupení, není na ně nárok. Po přepočtu nákladů obhajoby podle advokátního tarifu za situace, kdy soud provedl dokazování předmětným obsahem trestního spisu a taktéž listinami, které žalobce soudu předložil, soud dospěl k závěru, že není namístě přiznat náhradu za úkony ze dne 29. 5. 2013 a 10. 6. 2013, když zde úkony byly provedeny před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání, které je považováno za nezákonné rozhodnutí, tedy odpovědností titul dle zákona č. 82/98 Sb. Soud pouze rekapituluje, že tyto úkony žalobce vymezil ve svém podání jako výslech klienta, jízdné [redacted] a zpět, náhrada za promeškaný čas, výslech svědkyně M. [redacted] jízdné [redacted] a zpět z 10. 6. 2013 a náhrada za promeškaný čas. Pouze pro přehlednost soud uvádí, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo ž vydáno až dne 12. 11. 2013. I pokud jde o další argumentaci žalované, týkající se úkonů obhajoby, soud se s ní ztotožňuje. Pokud jde o stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání dne 3. 2. 2014, správně jí žalovaná v rámci předběžného projednání nároku krátila, neboť dle ustálené judikatury náleží mezi úkony uvedené v § 11 odst. 2 advokátního tarifu výši 1/2. Pokud jde o žádost o vypracování znaleckého posudku, tato nemá oporu ve spisovém materiálu, ani v advokátním tarifu, a pokud jde o jednotlivé doložené porady, přesahující 1 hodinu, opětovně soud podotýká, že zde náleží odměna pouze za 1 úkon právní služby s ohledem na délku trvání. Shora uvedená argumentace je proto správná a žalovaná správně krátila náklady obhajobního.

Jinak tomu však bude v případě, kdy se žalobce domáhal náhrady nákladů za znalecký posudek ve výši 11.730,- Kč, které vynaložil, jak bylo prokázáno listinnými důkazy, a to fakturou a výpisem z účtu [redacted] pokud jde o jeho proplacení, a který v řízení na svou obhajobu použil. Jde o posudek vypracovaný MUDr. Hladíkem, rovněž z provedení dokazování trestním spisem skutečně bylo prokázáno, že tento byl žalobcem zadán k jeho procesní obraně a zpracován ještě před poučením soudu, že bude zpracováván revizní znalecký posudek, což bylo v rámci protokolu o hlavním líčení dne 7. 5. 2014. Není potom pravdou, že by tento posudek nikde citován nebyl a že by nebyl použit v trestním řízení, naopak soud poukazuje na str. 4 usnesení Okresního soudu v Benešově z 30. 4. 2014 o postoupení, kde z tohoto posudku bylo citováno a bylo z něj vycházeno. Tento náklad obhajoby proto soud uvádí účelným a náleží za něj žalobci plná výše finanční odměny dle zák. č. 92/98 Sb. ve výši, která byla hrazena.

Pokud jde o nárok na nemajetkovou újmu, tedy zadostiučinění v penězích žádané z titulu nezákonného rozhodnutí v daném řízení ve výši 30.000,- Kč, soud zvážil všechna specifika daného případu. Při úvaze o adekvátnosti finančního zadostiučinění soud přihlédl k provedení dokazování a několika faktorům, které tuto výši ovlivnily. V daném případě šlo o trestní řízení, které bylo vůči žalobci vedeno, tedy z úmyslného ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zák. s tím, že měl žalobce úmyslně napadnout [redacted] svoji bývalou manželku S. Š. [redacted]. Měl jí tímto svým jednáním způsobit zranění, a to sice [redacted]

[redacted] Jak bylo prokázáno provedeným dokazováním před Okresním soudem v Benešově, následně věc byla postoupena Městskému úřadu v [redacted] k projednání ve správním řízení a celá věc následně skončila odložením věci 4. 12. 2014. Soud proto uvádí, že od vydání usnesení o zahájení trestního stíhání 12. 11. 2013 do postoupení věci 30. 6. 2014, které nabylo právní moci 4. 7. 2014, uplynul necelý rok, definitivně byla věc vyřešena odložením věci v podstatě po roce od zahájení trestního stíhání žalobce. Nejen však délka řízení, které bylo proti žalobci vedeno, je rozhodujícím faktorem při určení výše finančního zadostiučinění, ale taktéž trestná činnost, která byla žalobci kladena za vinu, v tomto případě právě shora zmiňované ublížení na zdraví, ale i další faktory, ovlivňující průběh daného řízení. Soud vzal v potaz svědeckou výpověď přítelkyně žalobce, která podrobně uvedla okolnosti vedení trestního stíhání a související řízení, které právě trestní stíhání ovlivnilo, a

strany žalované až po podání žaloby původně řádně žádaná částka ve výši 26.194,08 Kč, zdejším soudem potom byla přisouzena částka náhrady nákladů za znalecký posudek v další výši 11.730,- Kč. Zde soud zvažoval poměr úspěchu a neúspěchu dle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odečtením těchto dvou částek má žalobce právo na náhradu svých nákladů ve výši 32%. Náklady spočívaly v nákladech právního zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za následující úkony právní služby: příprava a převzetí věci, podání žaloby, účast na ústním jednání 21. 4. 2016, doplňující vyjádření z 19. 5. 2016, vyjádření z 20. 10. 2016, účast na ústním jednání dne 19. 1. 2017, tedy celkem za 6 úkonů právní služby a 6 x režijní paušál á 300,- Kč dle § 13 téže vyhlášky, to vše zvýšené o 21% DPH, tedy celkově ve výši 27.007,20 Kč, v poměru 32% pak v částce 8.372,20 Kč.

Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy, soud uvádí, že žalobce byl úspěšným co do základu, náhrada nemajetkové újmy a její vyčíslení potom záviselo na úvaze soudu, v tomto případě potom soud vycházel z ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když vzal v potaz při vyčíslení náhrady nákladů řízení dle § 9 vyhl. č. 177/1996 Sb. z punkta 50.000,- Kč, tedy 3.100,- Kč za 1 úkon, celkově při zohlednění úkonů právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. uvedených shora, ve výši 24.684,- Kč. Ze shora uvedených okolností potom vyplývá, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci celkovou náhradu nákladů řízení v celkové výši 8.372,20 + 24.684, tedy částku 33.056,20 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Lhůta k plnění ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení byla stanovena ve lhůtě delší 15 dnů dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. část věty za středníkem, s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

V Praze dne 19. ledna 2017

Mgr. Lucie Vítková, v. r.

soudkyně

za správnost vyhotovení:
M.Hladíková